

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18CoCsp/9/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120302855
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:6120302855.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Viery Kandrikovej a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5 Bratislava, IČO: 35 724 803 zastúpený Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739 proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/X, D. –E., o zaplatenie 1.500,58 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 19.05.2021, č. k. 11Csp/141/2020-184, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) vo výroku I. zamietol žalobu a vo výroku II. nepriznal žalovanej náhradu trov konania.

Citoval ust. § 2 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej aj ako „ZoSÚ“), § 52 ods. 1 a 2, § 53 ods. 1 až 5, § 54 ods. 1 a 2, § 524 ods. 1 a 2 a § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka.

V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že mal v danej právnej veci za preukázané, že právny predchodca žalobcu na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytol žalovanej finančné prostriedky vo výške 2.220 eur a žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver žalobcovi splatiť v 85 splátkach vo výške 52,15 eur mesačne. Z predložených listinných dokladov mal súd ďalej za preukázané, že žalovaná v prospech žalobcu uhradila finančné prostriedky vo výške 3.326,38 eura. Súd prvej inštancie mal po preskúmaní veci, zmluvy, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou a od ktorej žalobca odvádza svoj nárok po vykonaní dokazovania za to, že žaloba je v celom rozsahu nedôvodná. Žalobca si uplatnil sumu 1.500,58 eura, pričom sám uviedol, že žalovaná suma pozostáva zo sumy istiny 1.182 eur, sumy 258,03 eura úroku, sumy 40,19 eura úroku z omeškania a sumy 20,07 eura neuhradených poplatkov. Poukázal ďalej na vyjadrenie žalobcu, v ktorom uviedol, že z úhrad v sume 3.326,38 eura bola na istinu započítaná suma vo výške 1.037,98 eura, na poplatky bola započítaná suma vo výške 460,25 eura, na riadny úrok suma vo výške 1.826,67 eura a na úrok z omeškania bola započítaná suma vo výške 1,48 eura. Postúpená istina tak predstavuje „Čerpanie“. Dospel k záveru, že takýto spôsob započítania úhrad veriteľom nepovažoval za dôvodný, veriteľ vychádza zo zmluvného dojednaní, ktoré je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je súčasťou obchodných podmienok, ktoré žalovaná nepodpísala. Uvedený postup žalobcu ohľadom započítania úhrad žalovanej s poukazom na ustanovenia úverových zmluvných podmienok

prednostne na príslušenstvo istiny považoval za postup v rozpore so zákonom. Obchodné podmienky, ktoré by takýto postup žalobcu stanovovali, žalovanou podpísané neboli a určite neboli individuálne dojednané so žalovanou. Podľa záverečných ustanovení zmluvy, majú byť súčasťou zmluvy. Osobitne vyjednané a podpísané žalovanou neboli. Považoval za otázne, či s nimi bola vôbec žalovaná vzhľadom na ich rozsiahlosť pri podpise zmluvy oboznámená. Súd prvej inštancie mal za to, že keďže istina úveru bola 2.220 eur a žalovaná uhradila sumu 3.326,38 eura, istina bola uhradená. Preto nie je na istine už nič dlžná. Súd postup započítavania úhrad veriteľom neakceptoval. Úhrady započítal v prvom rade na istinu a nie na úroky a poplatky, či poistenie ako to urobil veriteľ, resp. žalobca. Vo vzťahu k úrokom a poplatkom súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca bližšie neuviedol, a nepreukázal ako dospel k žalovaným sumám dospel a ako ich vypočítaval a podľa ich čoho, za aké obdobie, z akej sumy, aby ich bolo možné overiť. Súd prvej inštancie konštatoval, že ich vypočítaval z vyššej sumy než z akej mal, vzhľadom na jeho spôsob započítavania úhrad. Žalobca v tomto smere neunesol v tomto smere dôkazné bremeno. Žalovaná uhradila o sumu 1.106,38 eura viac teda aj veľkú časť úrokov. Žalobca požadoval úroky vo výške 258,30 eura. Postup žalobcu pri výpočte úrokov sa nedal overiť, pričom žalobca započítaval úhrady nie na istinu ale na príslušenstvo, čo je nepripustné a pri ich výpočte preto vychádzal z nesprávnej sumy, ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku a teda o neplatnú.

O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len ako „CSP“). Odôvodnil to tým, že nakoľko žalobu zamietol, úspešná bola žalovaná, ktorá by mala nárok na náhradu trov konania. Keďže jej žiadne trovy konania nevnikli a ani si ich neuplatnila, súd jej ich nepriznal. V tomto smere, súd prvej inštancie poukázal na princíp hospodárnosti konania.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie žalobca. V prvom rade žalobca namietol, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný čo do určenia úveru za bezúročný a bez poplatkov podľa ZoSÚ. Ustanovenie § 11 a nasl. ZoSÚ normujú možnosti určenia, či je možné považovať spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Na predmetné zákonné ustanovenie súd prvej inštancie neodkazuje v odôvodnení rozsudku žiadnym spôsobom. Súd žiadnym spôsobom neuvádza, z akého zákonného dôvodu považoval úver za bezúročný a bez poplatkov. Uviedol, že v predmetnej veci nie je sporné, že právny predchodca žalobcu a žalovaná sa dohodli na plnení v splátkach. V zmluve je zároveň uvedená celková čiastka spojená s úverom 4.213,31 eura. Cena peňazí úveru potom predstavuje sumu 1.993,31 eura, ktorá je rozpočítaná na jednotlivé splátky tak, že pokiaľ by žalovaný uhradil úverové splátky riadne a včas, splatil by veriteľovi práve 4.213,31 eura. Vyššie uvedené by potom platilo rovnako aj keby k dohode o splátkach nedošlo a veriteľ by požiadal o jednorazové plnenie zo zmluvy, ak by sa tak zmluvné strany dohodli. Žalobca predmetné uvádza z dôvodu, že súd zjavne nerozlišuje medzi riadnym a dohodnutým plnením dlhu v splátkach (§ 565 OZ) a čiastočným plnením dlžníka (§ 566 ods. 2 OZ). V zmysle odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd mal za to, že splátky sa rovnajú čiastočnému plneniu dlžníka a mali byť započítavané výlučne na istinu, pričom akákoľvek dohoda zmluvných strán o opaku je neplatná – resp. neprijateľná zmluvná podmienka. Podľa názoru žalobcu sa zo strany súdu jedná o nesprávne právne posúdenie v zásadnej otázke, nakoľko súd na vec aplikoval nesprávny právny predpis (§ 566 ods. 2 OZ namiesto § 565 OZ). Žiadny zákon nevyklučuje, aby si zmluvné strany dohodli plnenie v splátkach tak, že sa čiastočne plní aj uhradzovacia (ekonomická) funkcia úveru prostredníctvom riadneho úroku a v rámci splátok sa spláca istina ako aj riadny úrok (cena peňazí). Práve naopak, zákon takúto dohodu aprobuje (viď amortizačné tabuľky), pričom ako žalobca poukázal vyššie – skutočnosť, že sa tak deje prostredníctvom splátok je irelevantná. Zároveň je zrejmé, že nemožno pomýšľať nad neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko podľa ust. § 53 ods. 1 ide o zmluvnú podmienku, ktorá sa týka hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, pričom zmluvná podmienka je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne a niet spornosti o individuálnom dojednaní. Súd nesprávnym právnym posúdením veci a vyhodnotením predložených listín zamenil dva rôzne pojmy, a to plnenie dlhu v splátkach a čiastočné plnenie, pričom dospel k nesprávnym právnym záverom v predmetnej veci a napadnutý rozsudok ako celok sa javí byť nespravodlivý a názory v ňom uvedené právne neudržateľné. Na základe vyššie uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 388 CSP ho zmenil tak, že vyhovie žalobe žalobcu, resp. v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 CSP ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným porušením práva na civilný proces, namietaným právnym posúdením, nesprávnymi skutkovými zisteniami, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v plnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

Odvolací súd po preskúmaní odvolacích námietok dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedali vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Vo vzťahu k odvolacím námietkam a na potvrdenie správnosti uvádza nasledovné.

Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie o zamietnutí žaloby na závere, že postup žalobcu ohľadom započítania úhrad žalovanej s poukazom na ustanovenia úverových zmluvných podmienok na príslušenstvo istiny je v rozpore so zákonom a predstavuje neprijateľné zmluvné dojednanie. Obchodné podmienky, ktoré takýto postup žalobcu stanovovali, neboli žalovanou podpísané, a neboli individuálne dojednané.

Nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu, Slovenská sporiteľňa a.s., na základe zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 09.01.2013 poskytol žalovanej úver vo výške 2.220 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala žalobcovi splatiť v 84 splátkach vo výške 52,15 eur mesačne. Termín konečnej splatnosti je 15.01.2027. Podľa Záverečných ustanovení časť III., bod 6 uvedenej úverovej zmluvy, všetky právne vzťahy výslovne neupravené v úverovej zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami Úverových podmienok, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Obchodnými podmienkami a ostatnými právnymi predpismi a v tomto poradí.

V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je vzťahom spotrebiteľským, pretože uzatvorená zmluva je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde právny predchodca žalobcu vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Odvolací súd na tomto mieste ešte zdôrazňuje, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že tieto sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny, pričom aj predmetná zmluva túto charakteristiku spĺňa.

Žalobca sa v konaní domáhal voči žalovanej zaplata sumy 1.500,58 eura s príslušenstvom, pričom žalovaná suma pozostávala z istiny 1.182 eur, riadneho úroku 258,30 eura, úroku z omeškania 40,19 eura a poplatkov vo výške 20,07 eura.

Podľa časti bodu 7.3 Všeobecných obchodných podmienok: „Ak ku dňu splatnosti úrokov, úrokov z omeškania, Poplatkov a iných nákladov spojených s kontokorentným úverom nebude na Účte dostatok prostriedkov na ich úhradu a dohodnutý úverový rámec bude vyčerpaný v celej dohodnutej výške, Klient a Banka sa dohodli na tom, že Banka je oprávnená uspokojiť splatné úroky, úroky z omeškania, Poplatky a iné náklady spojené s kontokorentným úverom vo forme zaťaženia Účtu, i keď neexistuje Klientova pohľadávka z jeho Účtu a úverový rámec je vyčerpaný v celej dohodnutej výške.“

Podľa bodu 5. „Splácanie“, bod 5.2 Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom: „Pri splácaní Pohľadávky Banky sa Pohľadávka Banky spláca v nasledovnom poradí: splatné Poplatky a náklady Banky súvisiace s Úverom v poradí od najskôr splatného záväzku, Úroky z omeškania podľa poradia od najskôr splatného Úroku z omeškania, Úroky z prečerpania podľa poradia od najskôr splatného Úroku z prečerpania, úroky podľa poradia od najskôr splatného úroku a istina Úveru. “

Vo vzťahu k postupu započítania platieb žalovanej súd prvej inštancie konštatoval, že postup ohľadom započítania úhrad zo strany žalovanej najprv na poplatky a úroky nepovažoval za správne, pretože tak dochádzalo len k zbytočnému navyšovaniu dlhu žalovaného, s čím sa odvolací súd stotožňuje a dodáva, že uvedený postup bol nie len v rozpore so zákonom (v zmysle § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa pri čiastočnom plnení započítava plnenie najprv na istinu a potom na úroky, v prípade ak dlžník neurčí inak), ako aj právom Európskej únie, a teda v konečnom dôsledku možno konštatovať, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Odvolací súd zdôrazňuje, že žalobca nepreukázal podľa čoho a ako postupoval pri započítavaní úhrad žalovanej

V zmysle čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13, nekalá zmluvná podmienka spotrebiteľa nezaväzuje a v tejto súvislosti dokonca nie je potrebné, aby spotrebiteľ túto podmienku vopred napadol. Cieľ, ktorým je posilnenie ochrany spotrebiteľa totiž nemožno dosiahnuť, pokiaľ by sami spotrebiteľia boli povinní namietat' nekalý charakter zmluvnej podmienky. Účinnú ochranu spotrebiteľa možno zaručiť len v prípade, ak je vnútroštátnemu súdu priznaná možnosť posúdiť ex offa takúto podmienku. Vnútroštátny súd je povinný preskúmať ex offa nekalý charakter zmluvnej podmienky, len čo má k dispozícii právne a skutkové okolnosti potrebné na tento účel.

Odvolací súd poukazuje na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 7Csp/123/2019 zo dňa 12.10.2020, v ktorom okresný súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v článku 5, bod 5.4 Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. v znení: „Dlžník súhlasí, že pri splácaní Pohľadávky Banky sa Pohľadávka Banky spláca v nasledovnom poradí: splatné Poplatky a náklady Banky súvisiace s Úverom v poradí od najskôr splatného záväzku, Úroky z omeškania podľa poradia od najskôr splatného Úroku z omeškania, Úroky z prečerpania podľa poradia od najskôr splatného Úroku z prečerpania, úroky podľa poradia od najskôr splatného úroku a istina Úveru“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Odvolací súd poukazuje na záver vyjadrený v rozhodnutí Krajského súdu Prešov, sp. zn. 20Co/244/2014 zo dňa 28. apríla 2015, v ktorom odvolací súd uviedol, že § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka dáva spotrebiteľovi dispozíciu, aby plnil dlh aj predčasne a veriteľ má povinnosť čiastočné plnenie prijať. Preskúmaná zmluvná podmienka tento zámer spotrebiteľa, a to plniť dlh sťažuje, ide zároveň o podstatné zhoršenie pozície spotrebiteľa. Z ekonomického hľadiska je zásadný rozdiel, ak sa predčasne splatí istina alebo príslušenstvo. Pri znížení istiny úveru sa znižuje aj základ pre ďalšie úročená, a preto sa odvolací súd stotožňuje s prvostupňovým súdom, že pri preskúmanej podmienke ide o podstatný odklon od zákonnej normy v neprospech spotrebiteľa, a to je dôvod k záveru o neprijateľnosti klauzuly. Sporná zmluvná podmienka je v rozpore s § 54 ods. 1 v spojení s § 33 Občianskeho zákonníka.

Ak zmluva umožňuje ľubovôľu dodávateľa v tak závažnej otázke akou je rozhodovanie o účele platby, a teda svojvoľné rozhodovanie o výške nielen príslušenstva, ale v konečnom dôsledku aj o výške samotnej istiny pohľadávky nerešpektujúc pritom určenie účelu platby zo strany spotrebiteľa, je zmluva

v tejto časti hrubo nevyvážená. Ustanovenia zmluvy vedúce k opísanému stavu je v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ nie je spotrebiteľom osobitne vyjednané a v rámci kontraktácie nadiktované v režime takzvanej štandardnej typovej zmluvy, ide vždy o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá v zmysle zákona je absolútne neplatná. Dodávateľ finančnej služby oproti neznámemu spotrebiteľovi s odbornou starostlivosťou mal a musel vedieť, že nemá používať neprijateľné zmluvné podmienky a má poznať aj dôsledky ich používania. Žalobca musí počítať s tým, že nárokom majúcim svoj základ v nekalej podmienke a jej použití súd nemôže poskytnúť právnu ochranu (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove 6Co/39/2011-86 zo dňa 20. septembra 2011)

V obdobnej veci tunajší krajský súd rozsudkom zo dňa 26.08.2019, sp. zn. 2Co/60/2019 konštatoval, že „samotné znenie zmluvnej podmienky uvedené v zmluve o úvere v obchodných podmienkach v čl. 4 v znení „platby klienta sa voči pohľadávke banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná v nasledujúcom poradí: 1. na poplatky podľa Sadzobníka, 2. sankčný úrok, 3. úrok z úveru, 4. splátka istiny úveru“, evokujú ich neprijateľnosť, keďže zmluvné ustanovenia umožňujúce zápočet úhrad na iné plnenia ako na istinu, predstavujú neprijateľnú zmluvnú podmienku a majú za následok nevyvážený vzťah veriteľa a dlžníka v otázke plnenia dlhu. Táto zmluvná podmienka nerešpektuje vôľu spotrebiteľa, ktorý má nepochybne prioritný záujem predovšetkým na úhrade istiny. Na druhej strane dodávateľovi umožňuje presadiť jeho ekonomické záujmy, čím zakladá hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Ak bolo zmluvné ustanovenie nadiktované v rámci kontraktácie v režime typovej zmluvy, ide vždy o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je absolútne neplatná. Sporná zmluvná podmienka je tak v rozpore s § 54 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka. Započítanie splátok, resp. čiastočný plnení najprv na príslušenstvo a až na poslednom mieste na samotnú pohľadávku, výrazne navyšuje náklady spotrebiteľa spojené s úverom oproti situácii, ak by sa jeho platby použili v súlade s úpravou § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaný navyše nepreukázal, že uvedená zmluvná podmienka bola individuálne dohodnutá. Takéto vyslovenie nie je viazané zákonom iba v čase prípadného trvania zmluvného vzťahu medzi stranami sporu, čo zohľadnil správnym spôsobom aj súd prvej inštancie“

V prejednávanej veci z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie vyplynulo, že platby dlžníčky - žalovanej v celkovej výške 3.326,38 eura za obdobie od 15.02.2013 do 21.01.2019 boli započítavané na riadny úrok vo výške 1.826,67 eura, na istinu vo výške 1.037,98 eura, na poplatky 460,25 eura a na úrok z omeškania 1,48 eura. To znamená, že istina takmer po šiestich rokoch platenia (do zosplatenia) teda je ponížená len z polovice a teda z jej zostatku je naďalej žiadaný úrok. Uvedené dojednania v časti 7.3 Všeobecných obchodných podmienok a v bode 5. „Splácanie“ bod 5.2 Obchodných podmienok sú jednoznačne v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa (spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach) a spôsobuje enormné zaťaženie dlžníka tým, že nesplácaním istiny (nezapočítaním platieb na istinu) sa nepretržite navyšujú úroky z úveru ako jeho príslušenstvo.

Úverové zmluvné podmienky, ktoré by takýto postup právneho predchodcu žalobcu stanovovali, žalovanou podpísané neboli a určite neboli individuálne dojednané a žalovaná nemala možnosť pred podpisom zmluvy sa s týmito oboznámiť a ovplyvniť ich. V prípade, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané, a teda za neplatné. Podľa názoru odvolacieho súdu len samotné prehlásenie v úverovej zmluve v časti III. bod 3 záverečných ustanovení, že pred podpisom zmluvy sa oboznámila okrem iného s Úverovými podmienkami, a súhlasí s nimi, a zaväzuje sa ich dodržiavať, nemôže znamenať, že žalovaná sa skutočne s ich obsahom, ich významom a dôsledkami pre neho aj skutočne oboznámila a porozumela im. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9C 2/2014 zo dňa 16.09.2015 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom tunajšieho súdu sp. 20Co/41/2016 zo dňa 27.04.2017, ktorým bolo určené, že: „zmluvná podmienka nachádzajúca v článku II. „Záverečné ustanovenia“ bod 2 Zmluvy o splátkovom úvere č. 0532647606 uzatvorenej medzi žalobcami v 1. a 2. rade a žalovaným dňa 05.05.2009 v znení „Dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so súčasťami Úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, Úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené Zverejnením, za ktorých sa Bankový produkt v zmysle Úverovej zmluvy poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Pre účely Úverovej zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané Bankou s účinnosťou od 1.8.2002 a Úverovými podmienkami Obchodné podmienky Banky pre poskytovanie

Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom účinné od 1.7.2007. Dlížník ďalej vyhlasuje, že bol Bankou informovaný o skutočnostiach podľa § 37 ods. 2 Zákona o bankách,, je neplatná z dôvodu neprijateľnosti.“

Na základe vyššie uvedeného preto správne súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti žalovanej istiny 1.182 eur po započítaní všetkých úhrad žalovanej na nesplatenú istinu úveru (istina 2.220 eur mínus celkové úhrady 3.326,38 eura). Ako správne poukázal súd prvej inštancie vo vzťahu k žalovaným úrokom a poplatkom, v dôsledku vyššieho zostatku na istine, právny predchodca žalobcu vypočítaval pre žalovanú aj vyšší úrok, pričom žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno k jeho výpočtu, podľa čoho, za aké obdobie a z akej sumy. Zároveň je zrejmé, že keďže žalovaná uhradila sumu 3.326,38 eura, po započítaní tejto sumy na žalovanú istinu 2.220 eur, ostalo uhradených 1.106,38 eura, čo je viac ako suma žalovaných úrokov vo výške 258,30 eura a poplatkov vo výške 20,07 eura. Správne tak považoval súd prvej inštancie žalobu žalobcu za nedôvodnú, keďže žalovaná uhradila viac ako mala. Z uvedených dôvodov preto nepovažoval odvolací súd za relevantnú odvolaciu námietku žalobcu o nepreskúmateľnosti odôvodnenia rozsudku vo vzťahu k posúdeniu poskytnutého úveru ako bezúročného a bez poplatkov. Súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal preskúmaním existencie obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v Zmluve o splátkovom úvere podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ.

Vychádzajúc z dôvodov, ktoré uviedol, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny, postupom podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaná bola úspešná, no v priebehu odvolacieho konania jej žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobcovi ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádza z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy konania nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).